احتمال خروج امارات از اوپک

به دنبال گزارشی مبنی بر اینکه امارات عربی متحده در حال مذاکره برای خروج از اوپک است، قیمت نفت برنت، شاخص بین‌المللی نفت، در نیویورک تا ۲.۸ درصد کاهش یافت. البته این شاخص بعد از چند ساعت، این میزان کاهش را جبران کرد و مثبت شد. نفت برنت در نهایت به قیمت ۸۵ دلار و ۲۳ سنت در هر بشکه معامله شد که ۰.۵۷ درصد نسبت به روز پنجشنبه بیشتر بود. وال‌استریت ژورنال به نقل از مقامات اماراتی که نامشان فاش نشده در گزارشی نوشت که در بحبوحه شکاف رو به رشد بین عربستان سعودی و امارات عربی متحده، این کشور اکنون در حال بحث درباره خروج از اوپک است. البته وزارت انرژی امارات هنوز اظهارنظری نکرده است. این امر تأثیر قابل توجهی در نفوذ جهانی این کارتل نفتی خواهد داشت و همچنین به امارات عربی متحده اجازه می‌دهد تا برنامه‌های تولید نفت را مطابق با منافع خودش دنبال کند.

ابوظبی مدت‌هاست که می‌خواهد برای درآمد بیشتر، تولید نفت خود را افزایش دهد، اما براساس توافق تولید اوپک‌پلاس به رهبری عربستان سعودی، بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت این گروه، از این کار منع شده است. البته این تصمیم، ایده جدیدی نیست. گزارش‌ها حاکی از این است که امارات عربی متحده سال‌هاست که درباره خروج از این ائتلاف نفتی بحث و گفت‌وگو می‌کند. اما وال‌استریت ژورنال به نقل از مقامات اماراتی نوشته که این موضوع اخیرا با افزایش اختلاف با ریاض دوباره احیا شده است. این شکاف خود را در اهداف متفاوت دو کشور در جنگ هشت‌ساله در یمن، رقابت برای سرمایه‌گذاری خارجی نشان داده است. اختلاف بر سر سطح تولید نفت در جولای ۲۰۲۱ به طور موقت توانایی اوپک را برای ارائه برنامه‌هایش برای بازار دچار مشکل کرد و قیمت نفت خام را افزایش داد.

طی این مدت ابوظبی خواستار افزایش «سطح پایه» تولید نفتش بوده است. این سطح حداکثر حجم تولیدی است که اوپک برای امارات در نظر گرفته است. سطح پایه به این دلیل مهم است که اندازه کاهش تولید و سهمیه‌هایی را که باید طبق توافقات به آن عمل شود تعیین می‌کند. بنابراین داشتن سطح پایه بالاتر به امارات متحده عربی اجازه می‌دهد تا سهمیه تولیدش در اوپک بیشتر باشد.

امارات در ابتدا خواستار افزایش سطح پایه تولید خود از ۳.۲ میلیون بشکه به ۳.۸ میلیون بشکه در روز بود. در نهایت طبق توافقی که بین عربستان و این کشور حاصل شد، سطح پایه تولید امارات متحده عربی از آوریل ۲۰۲۲ به ۳.۶۵ میلیون بشکه در روز افزایش پیدا کرد. با اینکه این توافق حاصل شده، اما شکاف میان دو کشور با رقابت اقتصادی و ژئوپلیتیکی همچنان نمایان است. خروج احتمالی امارات عربی متحده از اوپک، این گروه را متزلزل خواهد کرد، به خصوص که در چهار سال گذشته دو کشور دیگر هم از این گروه خارج شده‌اند: قطر در سال ۲۰۱۹ و اکوادور در سال ۲۰۲۰ میلادی.

هم‌زمان با انتشار خبر احتمال خروج امارات متحده عربی از اوپک، رسانه‌ها خبر دادند که امارات و ترکیه در ابوظبی قراردادی را امضا کردند که هدف آن افزایش تجارت بین دو کشور به ۴۰ میلیارد دلار در پنج سال آینده است. رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، پیش از شرکت در نشست خبری در ابوظبی، در سخنانی در استانبول گفت که «توافق مشارکت اقتصادی جامع» مناسبات اقتصادی و تجاری میان دو کشور را وارد مرحله جدیدی خواهد کرد. شیخ محمد بن زاید، رئیس امارات متحده عربی در سال ۲۰۲۱ به ترکیه سفر کرد و در جریان این سفر امارات یک صندوق سرمایه‌گذاری ۲۰ میلیارد دلاری ایجاد کرد. پس از این سفر بود که مناسبات سیاسی ترکیه و امارات گرم شد و سال گذشته میلادی امارات مذاکرات با ترکیه بر سر یک توافق دوجانبه تجاری را آغاز کرد. ثانی آل زیودی، وزیر تجارت خارجی امارات متحده عربی، به رویترز گفت: «صندوق ۱۰ میلیارد دلاری سرمایه‌گذاری‌های زیادی را از امارات جذب می‌کند، اما توافق مشارکت اقتصادی جامع درهای فراوانی را باز خواهد کرد چراکه سازوکارهای مناسبی را برای انتخاب پروژه‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها فراهم خواهد ساخت». او افزود: «ترکیه پتانسیل عظیمی برای رشد دارد و یکی از بزرگ‌ترین اقتصادهای نوظهوری خواهد بود که در ۲۰ سال آینده بر بازارهای جهانی تسلط خواهند داشت». آل زیودی گفت که بنا بر پیش‌بینی‌ها توافق فوق در سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۳ تصویب و به زودی اجرا خواهد شد. پیش‌بینی می‌شود که «توافق مشارکت جامع اقتصادی» میان ترکیه و امارات بر بخش‌های متنوع راهبردی از جمله کشاورزی، امنیت غذایی، انرژی پاک و همچنین همکاری‌های مستمر در پروژه‌های ساخت‌وساز و املاک و مستغلات تمرکز کند. تجارت دوجانبه بین دو کشور در سال ۲۰۲۲ به حدود ۱۹ میلیارد دلار رسید که به نوشته رویترز نسبت به سال قبل افزایش ۴۰درصدی داشت. ترکیه هم‌اکنون ششمین شریک تجاری امارات متحده عربی برای تجارت غیرنفتی است.

ادامه از صفحه اول

بحران اطلاع‌رسانی بحران

این بی‌برنامگی در اطلاع‌رسانی و مدیریت رسانه‌ای بحران، همان چیزی است که درخصوص مسئله مسمومیت دانش‌آموزان نیز به چشم می‌خورد. در واقع در بخش روابط عمومی این بحران، آنچه به چشم می‌خورد و تاکنون نقشی مهم در تزاید نگرانی، هراس و وحشت افکار عمومی از آنچه در حال‌رخ دادن است داشته، همان مدلی است که در رخدادهای مشابه در دستور کار قرار گرفته و اتفاقا در آن موارد نیز به اصل بحران پیش‌آمده دامن زده است؛ ملغمه‌ای از مانع‌تراشی برای اصحاب رسانه در پیگیری حقیقت و بی‌برنامگی در روابط عمومی بحران.

همین سیاست و در واقع بی‌سیاستی است که از یک سو باعث می‌شود در غیاب چهره‌ای که باید به عنوان سخنگوی بحران، مدیریت اطلاع‌رسانی و شفاف‌سازی فرایند پیگیری و برخورد را برعهده بگیرد، شاهد اظهارات ضد و نقیض مقامات بی‌ربط و باربط به اصل موضوع باشیم و از سوی دیگر در تعدد نهادهای مرتبط هیچ یک مسئولیت یا اساسا شهامت پاسخ‌گویی به ابهامات، شبهات و شایعات مطرح در جامعه را نپذیرفته و در نتیجه ابهامات و به تبع آن وحشت و هراس افکار عمومی هر روز افزایش یابد.

در مورد اخیر، فشل‌بودن مواجهه رسانه‌ای مسئولان با موضوع کار را به جایی رسانده که عملا اطلاع‌رسانی درباره بحران از دست مقامات مسئول خارج و شبهات در سطح جامعه چنان عمیق و اساسی شده که اساسا امکان طرح و درنتیجه پاسخ‌گویی به آنها از تریبون‌های رسمی وجود ندارد و همین بر عمق و عرض فاصله بین آنچه مقامات و نهادهای متنوع و موازی مرتبط یا بی‌ارتباط به موضوع مطرح می‌کنند و آنچه افکار عمومی باور دارد یا باور می‌کند، می‌افزاید. جامعه در مورد اساس وجود اراده‌ای برای برخورد با موضوع از سوی مسئولان مردد است، فلان مسئول یا بهمان نماینده مجلس اساس موضوع را تکذیب کرده و آن را به شیطنت دانش‌آموزان یا ترومای هیستریک آنان نسبت می‌دهد. جامعه درباره ارتباطات شبکه خرابکاری که دانش‌آموزان را مسموم می‌کند سؤالات جدی دارد، فلان تشکل بازاری، بحران را ناشی از تبلیغات فضای مجازی می‌داند و بهمان عضو شورای شهر پایتخت آن را به انگلیسی‌ها نسبت می‌دهد. مردم وحشت‌زده هستند و انگار تعمدی وجود دارد که عصبانی هم بشوند و همه اینها در شرایطی است که برای بحرانی که تا این حد جامعه را در شوک و وحشت فرو برده، هنوز هیچ مقام مسئولی، وظیفه سخنگوییِ بهنگام، سریع و شفاف را بر عهده ندارد. در چنین شرایطی عجیب نیست که برخی، عدم شناسایی و برخورد با عاملان این جنایت را ناشی از طولانی‌شدن فرایند تصمیم‌گیری درباره نحوه مواجهه با موضوع بدانند، نه طولانی‌شدن فرایند شناسایی و برخورد با عاملان.

یک پروژه حتی بد، در صورت داشتن استراتژی روابط عمومی درست، می‌تواند هزینه‌های کمتری برای کشور داشته باشد و یک پروژه خوب در صورت فقدان برنامه مناسب رسانه‌ای می‌تواند به فاجعه تمام‌عیار ختم شود. اهمیت فهم این نکته بدیهی در مواجهه مسئولان با بحران‌هایی در ابعاد ملی دوچندان می‌شود. بخش مهمی از آسیب‌های روانی و اجتماعی بحران اخیر، بی‌تردید ناشی از مدیریت ناصحیح در حوزه اطلاع‌رسانی است.

کاهش‌یافتن و ازبین‌رفتن «باورپذیری» حاکمیت نزد افکار عمومی، خسرانی جدی و ترمیم‌ناشدنی است که عامل اصلی آن، ناکارآمدی مسئولان در برقراری یک کانال اطلاع‌رسانی درست و موثق به افکار عمومی در بزنگاه‌های مختلف است. چیزی که امروز به وضوح پیش چشمانمان در حال رخ‌دادن است.

شباهت‌های فرزندپروری و حکمرانی

در کنار این باورِ افراطی که همه مشکلات فرد به والدینش ربط دارد، سال‌ها پژوهش، یافته‌های درخورتوجهی را در این حوزه حاصل کرده است. دایانا بامریند در دهه ۶۰ میلادی در تحقیقات خود سه سبک فرزندپروری را شناسایی کرد: سبک‌های مستبدانه، سهل‌گیرانه و مقتدرانه. تحقیقات بعدی سبک چهارم را نیز شناسایی کرد: سبک بی‌تفاوت. والد مستبد سطح بالایی از کنترل را بر فرزندان خود اعمال می‌کند. او قواعد سفت و سختی را وضع می‌کند و به احتمال زیاد به تنبیه فیزیکی نیز متوسل می‌شود. فرزندان این نمونه از والدین احتمالا از نظر سلامت روان و رفتارهای اجتماعی با مشکل مواجه و احتمالا خود نیز به والدین مستبدی بدل می‌شوند. والد سهل‌گیر معمولا گرم و پذیراست؛ ولی قوانین چندانی برای فرزندان خود در نظر نمی‌گیرد. این دسته از والدین بیشتر با فرزندان خود، دوست هستند تا والد. پژوهش‌ها حاکی از آن است که فرزندان والدین سهل‌گیر احتمالا خلاقیت‌های بیشتری از خود نشان می‌دهند؛ ولی از طرف دیگر آنان در موقعیت‌های اجتماعی، عمدتا حق ویژه‌ای برای خود در نظر می‌گیرند؛ ازاین‌رو این احتمال وجود دارد که آنان مستعد ابتلا به شخصیت‌های خودشیفته شوند. به این دلیل است که در روابط اجتماعی بیشتر مترصد هستند که شرایط را به نفع خود پیش ببرند. والد بی‌تفاوت، نقش فرزندپروری بسیار محدودی را برعهده می‌گیرد. او به نسبت دیگر والدین زمان اندکی را صرف گفت‌وگو، بازی یا دیگر فعالیت‌های دوجانبه با فرزندان خود می‌کند. این والدین قوانین چندانی را برای فرزندان و محیط خانه وضع نمی‌کنند. بخشی از فرزندان این دسته از والدین در خارج از خانه در برابر قوانین اجتماعی مقاومت می‌کنند و در کل در خویشتن‌داری مشکل دارند. به نظر می‌رسد که احتمال شکل‌گیری شخصیت‌های ضداجتماعی در آنان بالاتر باشد. والدین مقتدر از رویکرد جامعی تبعیت می‌کنند. در این سبک از فرزندپروری بیشترین میزان انعطاف‌پذیری و عمل‌گرایی مشاهده می‌شود. آنان مرزهای روشنی را تعیین می‌کنند؛ ولی فرزندان خود را ترغیب می‌کنند که در این محدوده از استقلال برخوردار باشند. انضباط در خانواده‌هایی که از الگوی اقتدار تبعیت می‌کنند، بیشتر حمایت‌کننده است تا تنبیه‌کننده و به‌تدریج که فرزندان بزرگ‌تر می‌شوند، استقلال آنان نیز افزایش می‌یابد. فرزندان خانواده‌های مقتدر بیشترین میزان خویشتن‌داری و خودباوری را دارند. سبک فرزندپروری مقتدرانه بیشترین نقش را در شکل‌گیری و تقویت خودارزشمندی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های سلامت روان برعهده دارد. براساس دو شاخص میزان پاسخ‌دهی (میزان گرمی و حساسیت والدین به نیازهای کودکان) و کنترل (میزان کنترل والدین برای اثرگذاری بر رفتار کودکان) سبک‌های فرزندپروری تجزیه و تحلیل شده‌اند. براساس‌این ویژگی‌های رایج والدین سهل‌گیر عبارت‌اند از: پاسخ‌دهی بالا، کنترل کم، ارتباط راحت با فرزندان و اجازه به آنان برای تصمیم‌گیری به جای راهنمایی‌کردن آنان. آنان از کشمکش و منازعه پرهیز می‌کنند و در مواجهه با علائم تنش‌زا، بیشتر به فرزندان خود اجازه می‌دهند هر کاری که می‌خواهند انجام دهند. ویژگی‌های رایج والدین بی‌تفاوت عبارت‌اند از: پاسخ‌دهی اندک، کنترل اندک، بی‌توجهی به تأمین نیازهای فرزندان خود، حمایت و توجه اندک به فرزندان و دشواری در ایجاد ارتباط نزدیک با فرزندان خود. والدین بی‌تفاوت ارتباط محدودی با فرزندان خود دارند و به‌ندرت به وضع قوانین و مقررات خانگی می‌پردازند. علاوه‌براین، آنان به‌عنوان والدینی سرد تلقی می‌شوند که البته این ویژگی‌ها بیشتر به علت مسائل شخصی‌شان شکل گرفته است. ویژگی‌های رایج والدین مستبد عبارت‌اند از: پاسخ‌دهی پایین، کنترل بالا، اعمال قوانین سفت‌وسخت با حداقل توجه به احساسات یا نیازهای هیجانی - اجتماعی فرزندان. تکیه‌کلام آنان در مواقعی که فرزندان دلایل قوانین و مقررات را می‌پرسند، این است: «همین که من می‌گویم». تحقیقات حاکی از آن است که والدین اقتدارگرا در مقایسه با سایر سبک‌های فرزندپروری، فرزندانی را بار می‌آورند که مستقل بوده و از نظر اجتماعی توانمند هستند. با وجود آنکه فرزندان والدین اقتدارگرا در برابر انواع آسیب‌های اجتماعی، ایمنی تضمین‌شده‌ای ندارند؛ ولی آسیب‌پذیری در بین فرزندانی که در خانه‌هایی بار آمده‌اند که مخصوصا والدین مستبد یا بی‌تفاوت داشته‌اند، بیشتر است. در مجموع می‌توان گفت که سبک مقتدرانه، انسانی‌ترین سبک فرزندپروری است که علاوه بر تأمین نیازهای اساسی فرزندان، زمینه اجتماعی‌شدن آنان را با وضع قوانین منطقی فراهم کرده و در این فضا، با تکیه بر انعطاف‌پذیری، همواره کیفیت ارتباطی با فرزندان در بالاترین وضعیت ممکن حفظ می‌شود. به‌عنوان نمونه، والدین مقتدر تشخیص می‌دهند که در چه مواقعی لازم است از میزان کنترل خود بکاهند و گرمی بیشتری را نثار فرزند خود کنند. این والدین تلاش می‌کنند که فرزندان خود را درک کنند. ارتباط مداوم با فرزندان و گوش‌دادن به آنان برای درک افکار، احساسات و باورهای آنان، ازجمله ویژگی‌های بارز والدین اقتدارگراست. آنان پیامدهای طبیعی رفتار را پذیرفته و آن را به فرزندان خود منتقل می‌کنند. آنان از این مورد برای یادگیری و کسب تجربه فرزندان خود به‌خوبی استفاده می‌کنند. والدین مقتدر حامی، رشددهنده و اغلب در راستای برآورده‌کردن صحیح نیازهای فرزندان خود رفتار می‌کنند. والدین از طریق گفت‌وگوهای باز و صادقانه ارزش‌های مهم و نحوه استدلال را به آنان می‌آموزند. فرزندان این نوع از والدین معمولا منظم هستند و توان فکرکردن مستقل را دارند.

همان‌طور که والدین، به واسطه سبک فرزندپروری مسئولیت مدیریت فضای خانه را برعهده دارند، حاکمان جامعه نیز به واسطه نوع حکومت، به مدیریت فضای کشور می‌پردازند؛ مانند سبک‌های فرزندپروری، انواع مختلفی از حکومت‌ها وجود دارند که براساس اصول و ارزش‌های حاکم بر آنها، حکمرانان به حکمرانی می‌پردازند: جالب است که در قرن ۲۱ اگر کشوری مثل سوئیس وجود دارد که به صِرف جمع‌آوری ۲۰۰ هزار امضا امکان همه‌پرسی در هر موضوعی را برای مردمش فراهم کرده است، کشور دیگری مثل کره شمالی وجود دارد که هیچ فردیتی برای شهروندانش قائل نیست و خنده و گریه‌شان را نیز حکومت تعیین می‌کند. اگر مسئولیت مهم حکمرانی را برآورده‌کردن نیازهای مردم از طریق وضع قوانین و مقررات و اجرای آنها در نظر بگیریم تا زمینه آسایش و راحتی تک‌تک افراد فراهم شود، در حکومت‌های غیرمردم‌سالار حداقل توجه به این شاخص‌ها مشاهده می‌شود. کم نیستند مراجعانی که علت افسردگی، اضطراب، مشکلات شخصیتی، ارتباطی و رفتارهای اعتیادی آنان سوءرفتارهای والدین‌شان است. به‌همین‌ترتیب کم نیستند مراجعانی که علت افسردگی، اضطراب، مشکلات شخصیتی، ارتباطی و رفتارهای اعتیادی آنان شرایطی است که از سوی جامعه بر آنان تحمیل شده است. البته در همه این موارد، درمانگران همه توان علمی-تجربی خود را به کار می‌گیرند تا با همکاری سایر متخصصان، سلامت روان آنان را تا حد ممکن به تعادل بازگردانند؛ ولی واقعیت این است که همه این رنج‌ها و دردها کاملا بی‌مورد و کاملا قابل پیشگیری هستند.

در حوالی میدان سرخ

دیپلماسی در بحبوحه جنگ

احمد وخشیته
استاد دانشگاه دوستی ملل روسیه

در بحبوحه جنگ اوکراین، وزرای خارجه آمریکا و روسیه در حاشیه نشست وزرای خارجه G۲۰ در هند به یکدیگر رسیدند؛ دیداری برنامه‌ریزی‌نشده که تنها ۱۰ دقیقه به طول انجامید. شاید در نگاه اول، ۱۰ دقیقه گفت‌وگو، اصلا زمان تأمل‌برانگیزی نباشد؛ اما اگر بر خصومت‌های میان کاخ سفید و کرملین معطوف باشیم که روابطی بسیار تیره‌تر از دوران جنگ سرد را رقم زده است، این دیدار بسیار معنادار است.

اجازه بدهید به این موضوع از زاویه‌های دیگری نیز توجه داشته باشیم؛ همین هفته پیش یعنی چند روز پیش‌تر از این دیدار بود که ولادیمیر پوتین قانون تعلیق مشارکت روسیه در پیمان استارت نو را امضا کرد. یا هم‌زمان با همین ملاقات بود که آمریکا اعلام کرد اعطای بسته کمک نظامی جدید به ارزش ۴۰۰ میلیون دلار را که بایدن در کی‌یف به زلنسکی قول داد، اجرائی می‌کند. وزیر خارجه آمریکا نیز که پیش از عزیمت گفته بود هیچ برنامه‌ای برای دیدار با همتای روس خود ندارد و سخنگوی وزارت خارجه روسیه نیز اعلام کرده بود که به دلیل مواضع ایالات متحده، دیداری انجام نمی‌شود؛ بنابراین اگر با رویکردی مبتنی بر ایدئولوژی بخواهیم نگاه کنیم، هریک از طرفین اگر احساس می‌کرد که با طرف دیگر ممکن است در راهرو رودررو شود، باید بهانه‌ای برای تغییر مسیر پیدا می‌کرد؛ مثلا رفتن به سرویس بهداشتی.

اما برعکس؛ از آنجایی که سیاست خارجی روسیه و آمریکا مبتنی بر واقع‌گرایی است و دیپلماسی را ابزاری می‌دانند که این امکان را برای کسب بیشترین منافع رقم می‌زند، از هر مسیری که به این نقطه ختم شود، استقبال می‌کنند. از این نظر ملاحظه می‌کنیم که آنتونی بلینکن ابتکار عمل این دیدار را رقم می‌زند و سرگی لاوروف نیز از آن استقبال می‌کند. بدیهی است که در این دیدار که در فرمت یک جلسه رسمی دوطرفه طولانی و از پیش برنامه‌ریزی‌نشده نبود، نمی‌توان انتظار داشت که موضوعات دقیقی مورد مذاکره قرار بگیرد؛ اما ۱۰ دقیقه زمان کافی است برای کلیدواژه‌هایی که به صورت رودررو طرفین به دیگری منتقل می‌کنند که در هریک از آنها، سیگنال مهمی نهفته است که می‌تواند زمینه‌ساز آغاز گفت‌وگوهای رسمی و تحولی ممتاز در مسیر یک بازی برد-برد برای دستیابی به آتش‌بس باشد. به نظر می‌رسد این جمله بلینکن یکی از همین سیگنال‌های مهم است که خصومت‌ها متوقف و گفت‌وگوهای معنادار آغاز شود.

به یاد بیاوریم مقاله هنری کیسینجر را که با عنوان «چگونه از جنگ جهانی دیگری جلوگیری کنیم» در ماه دسامبر نوشت و تنها راه این موضوع را دیپلماسی عنوان کرد؛ بنابراین با شدت خصومت‌ها میان کاخ سفید و کرملین گزاف نیست اگر بگوییم در نقطه عطفی هستیم که یک سوی زبانه‌گرفتن آتش این دشمنی‌ها می‌تواند به ظهور جنگی فراتر از سرزمین اوکراین منجر شود و این درست مصداق همین نکته‌ای است که کیسینجر به نقل از کریستوفر کلارک عنوان می‌کند که رهبران اروپا به خواب رفتند و وارد درگیری شدند که اگر جهان را در پایان جنگ جهانی اول در سال ۱۹۱۸ پیش‌بینی می‌کردند، هیچ‌گاه وارد چنین منازعه‌ای نمی‌شدند.

اما واقعیت این است که دیپلماسی در زمان جنگ، مسیری بسیار دشوار است؛ چراکه فارغ از پیچیدگی‌ها برای تعریف یک فرایند برد-برد معطوف به منافع همه طرف‌ها، باید افکار عمومی را نیز اقناع کرد؛ توجه داشته باشیم که با پررنگ‌شدن خصومت‌ها، دوقطبی خیر و شر برای توجیه اقدامات از سوی دولت‌ها نیز پررنگ می‌شود و عقب‌نشینی در هنگام دیپلماسی نیازمند شجاعت و صبر است.

به‌عنوان مثال اجازه بدهید بار دیگر به همین دیدار بلینکن و لاوروف نگاهی داشته باشیم؛ دیداری که انتقادهایی را در ایالات متحده متوجه وزارت خارجه این کشور کرد تا خبرنگاری از ند پرایس بپرسد که آیا تغییر رویکردی در قبال مسکو روی داده است؟ تا او پاسخ بدهد ما به دیپلماسی در زمان تنش اعتقاد داریم؛ موضوعی که به گونه‌ای دیگر رسانه‌های روسی عنوان کردند که بلینکن در این دیدار از لاوروف درخواست کرده است که روسیه تصمیمش برای تعلیق عضویت در پیمان استارت را لغو کند.

باوجوداین توجه داشته باشیم که هم‌زمان با تمام تاریکی‌ها در روابط مسکو و واشنگتن، همین حدود ۱۰ روز پیش بود [۲۴ فوریه ۲۰۲۳] که روسیه برای نجات جان دو فضانورد روس و یک آمریکایی پرتابگر سایوز را به فضا فرستاد و اتفاقا دو مقام ارشد ناسا نیز برای نظارت بر پرتاب به ایستگاه فضایی بایکونور آمده بودند؛ بنابراین روسیه و آمریکا اگرچه در موضوع معماری امنیتی در یوروآتلانتیک به‌شدت تنش پیدا کرده‌اند؛ اما در حوزه فضایی همکاری‌های نزدیکی را دنبال می‌کنند و اساس همین واقع‌گرایی در تعریف روابط سبب می‌شود تا از هر روزنه‌ای برای دیپلماسی نیز استفاده کنند؛ اگرچه موانعی پر از ناامیدی در مسیر آن قرار دارد؛ اما می‌دانند تنها راه برای پایان کشمکش است.

آگهی موضوع ماده ۳قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی، باغات و ساختمانهای فاقد سند رسمی

چون برابر رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۰۱۱۴۷۰۰۲۵۴۵ و ۱۴۰۱۶۰۳۰۱۱۴۷۰۰۲۵۴۷ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۱ منضم به نامه شماره ۱۴۰۱۶۰۳۰۱۱۴۷۰۰۲۵۴۶ و ۱۴۰۱۶۰۳۰۱۱۴۷۰۰۲۵۴۸ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی زراعی باغات و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۹۰/۹/۲۰ مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک زیبادشت تهران تصرفات مفروزی و مالکانه آقایان سیاوش هادی اقلیم بشماره شناسنامه ۸۶ کد ملی ۱۴۶۶۰۷۱۷۸۸ فرزند فریدون و بهروز نعمتی بشماره شناسنامه یک کد ملی ۱۵۳۳۶۲۸۳۸۶فرزند اسد هریک نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۸۶۳/۶۷ متر مربع قسمتی از پلاک ۱۱۹ اصلی واقع در بخش ۱۰ تهران محرز گردیده است با حدود اربعه : شمالا در سه قسمت اول بطول ۱/۸۲ متر دیواریست به کوچه هشت متری اصلاحی آتی دوم و سوم به ترتیب ۳۳/۴۲ متر و ۱۳/۸ متر دیواریست باقیمانده پلاک ۱۱۹ شرقا: در دوقسمت اول بطول ۱۵/۴۳ متر درب و دیواریست به کوچه ۸ متری دوم بصورت پخ بطول ۶۳/ متر دیواریست به تقاطع گذرها جنوبا: بطول ۴۵/۸۶ متر دیواریست به کوچه بن بست ۲ متری

غربا : بطول ۱۹/۶۶ متر درب و دیواریست به کوچه ۸ متری اصلاحی آتی

لذا به منظور اطلاع ذوی الحقوق و شرکای مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است پس از انقضای مهلت قانونی و عدم وصول واخواهی و اعتراض طبق مقررات سند مالکیت بنام نامبرده صادر خواهد شد . م الف ۱۵۹۴۱رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زیبادشت تهران

آگهی دعوت سهامداران موسسه فرهنگی آموزشی شکوه زبان آموز موسسه غیر تجاری ثبت شده به شماره ۱۳۳۵۳ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۵۰۸۴۱۹ جهت تشکیل مجمع عمومی فوق العاده

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت می شود تا در جلسه مجمع عمومی فوق العاده که در ساعت ۱۱:۰۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۰۵ به آدرس تهران، محله پونک شمالی، خیابان شهید میرزابابایی، بن بست امام حسن، پلاک ۳، ساختمان شکوه، طبقه سوم، واحد ۷، کدپستی ۱۴۷۶۸۷۴۱۸۷ تلفن ۸۸۰۸۴۵۴۵ تشکیل می گردد حضور به هم رسانند.
دستور جلسه : افزایش سرمایه از طریق ورود شریک جدید
رئیس هیات مدیره

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده(نوبت اول) انجمن جامعه ایمن

بدینوسیله ازکلیه اعضای هیات امنای انجمن جامعه ایمن به شماره ثبت ۳۱۹۰۷ دعوت بعمل می آید درجلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده (نوبت اول)که راس ساعت ۸ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۴
درنشانی:تهران–پونک جنوبی–خیابان سردارجنگل–بن بست صدرا–پلاک۴–ساختمان صدرا–طبقه اول–واحد ۳ برگزار خواهد شد، شرکت نمایند.
دستور جلسه: ۱–استماع گزارش هیات مدیره و بازرس
۲–تصویب و اعلام انحلال انجمن جامعه ایمن
دکتر محمد هادی موذن جامی
رئیس هیات مدیره انجمن جامعه ایمن

کارت خودرو پژو پارس TU5 رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۸ به شماره پلاک ایران ۲۰ - ۸۳۵ ن ۷۴ و شماره موتور 134B0008558 و شماره شاسی NAAN51FE2KH181535 به نام مهدی میرزائی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز خودرو پراید جی تی ایکس آی رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۸۹ به شماره پلاک ایران ۶۶ - ۶۲۵ص ۳۶ و شماره موتور ۳۸۴۱۷۱۲ و شماره شاسی S1412289691139 به نام پرویز عباسی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز خودرو سمند مدل ۱۳۹۸ رنگ سفید به شماره بدنه ۵۵۶۳۸۵ و شماره موتور ۱۲۴۱۳۱۷۸۳۷ و شماره پلاک ۲۵۶ م ۱۴ ایران ۴۵ به نام مهدی قنبری گوهری و شماره ملی ۲۲۹۷۶۵۳۹۷۲ مفقود گردیده و از اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو فیدلیتی پرایم رنگ مشکی متالیک مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ۶۱۳ ل ۳۷ ایران ۵۵ و شماره موتور SQRE4T15C*BJNJ60448 و شماره شاسی NAGC1AB49N1014074 به نام رخساره سروری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو کوئیک رنگ سفید مدل ۱۳۹۹ به شماره پلاک ایران ۶۸ - ۷۷۴ ق ۱۵ و شماره موتور M15/9090872 و شماره شاسی NAS841100L1088703 به نام سید حامد سید رضوی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

فراخوان مجمع عمومی عادی سالیانه مالکین «آگهی نوبت اول»

به اطلاع کلیه ساکنین و مالکان محترم می رساند جلسه عمومی مالکین شهرک مسکونی نفت کیاشهر طبق ماده ۵ آیین نامه قانون تملک آپارتمانها و اساسنامه مصوب شهرک، در تاریخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۶ ساعت ۱۴ در محل شهرک به آدرس استان گیلان، کیاشهر، کوی رجایی ، پشت مسکن مهر برگزار خواهد شد . لذا از کلیه مالکین محترم جهت حضور و اعلام رای در جلسه معنونه دعوت بعمل می گردد. مالکیت محترم توجه فرمایند تمامی اطلاعیه ها، دعوت به مجامع و یا مواردی که نیاز به اعلام عمومی می باشد در محل تابلو اعلانات شهرک درج و اعلام خواهدشد که به منزله ابلاغ به تمامی مالکین می باشد. دستور جلسه : ۱ – استماع گزارش بازرس
۲– اعلام گزارش گارها و هزینه های انجام شده و آخرین وضعیت پرونده شهرک ۳– انتخاب هیات مدیره و بازرس جدید برای دوره آتی
۴–تصمیمات لازم در خصوص اقدامات اجرایی من الجمله احداث درب سمت مسکن مهر
۵– سایر موارد مطابق مواد اساسنامه
هیات مدیره شهرک مسکونی نفت کیاشهر